

Jeg tror, at det vilde virke generende paa mange, om det ikke skulde være tilladt at oplagre Tørv ved Stationspladserne, og saa vidt mig bekendt har der ikke til Dato vist sig nogen Brandfare derved.

Tredie Stykke i § 4 synes jeg heller ikke er saa heldigt. Det hedder: „Paa de bevoksede Arealer imellem Banehegnet og den ydre Stribe skal Træerne indtil en Højde af 1,5 m befries for alle tørre Grene, og Jordbunden saa vidt muligt holdes ren for alle let brandbare Stoffer.“ Derefter følger den Bestemmelse, jeg ikke synes er saa heldig: „Dette Arbejde skal af Banen udføres hvert Aar tidligt paa Foraaret, samtidig skal de ovennævnte Striber gøres fuldstændig rene.“ Dette, at Banen skal renholde den ydre Stribe paa anden Mands Ejendom, kan let føre til uheldige Konsekvenser. Jeg vilde foretrække, at dette Areal, den ydre Stribe, blev eksproprieret, saa undgik man eventuelle Ulemper eller Misforstaaelser. Man kunde tænke sig, at enkelte krakilke Ejere vilde føle sig tilsidesat eller i det hele taget ikke behandlet paa tilbørlig Maade fra Banens Side. Det samme gælder for øvrigt Bestemmelserne i § 6.

Det er særlig disse Bemærkninger, vort Parti har at gøre til det foreliggende Lovforslag. Vi ønsker det gerne behandlet hurtigt og ogsaa velvilligt, men vi ønsker det, som sagt, henvist til et Udvalg. Paa mit Partis Vegne skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget.

A. P. Hansen: Da det foreliggende Lovforslag er enstemmigt vedtaget i Folketinget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt og velvillig Fremme heri Tinget.

Poul Christensen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Jeg gaar ud fra, at naar der i Lovforslaget tales om Beklædning, menes der Sidebeklædning eller Vægbeklædning. I det oprindelige Lovforslag var der ikke Tale om andet end Tagbeklædning, men naar der nu tales om Beklædning, var det maaske for Tydeligheds Skyld bedst at nævne, at det er Sidebeklædning, der er Tale om, thi ellers vil det være tilladeligt

at have aabne Stakhjelme indtil de 15 m Afstand fra Jernbanen. Da Sagen vel sagtens gaar i Udvalg — man plejer jo ikke at modsætte sig Ønsker i den Retning —, kan vi drøfte dette Spørgsmaal der.

Jeg gaar med Hensyn til § 3 ud fra — det falder i Flugt med, hvad det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (S. Thomsen) udtalte —, at naar der tales om, at der indenfor en Afstand af 25 m fra nærmeste Spors Midtlinie ikke maa findes Oplag af letfængelige Genstande, saasom Møddinger, Hæs, Korn- og Høstakke — „Hæs“ maa vel betyde Halmstakke, saa Korn- og Høstakke kunde vist være nok —, er det hverken Ministerens eller Folketingets Mening, at Jernbanerne ikke fremtidig skal befordre disse Ting. Hvorledes det skal være muligt at faa læsset Hø og Halm paa Jernbanevogne, naar det ikke maa komme indenfor en Afstand af 15 m fra Midten af Sporet, ved jeg ikke. Jeg tror, der i den Henseende maa kunne gives Dispensation.

Med Hensyn til den i § 7 omtalte Kommission kunde jeg ønske, at et af dens Medlemmer blev en Brandassurandør. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt, at en Bestemmelse herom kommer ind i selve Loven, eller det maaske er tilstrækkeligt, at den højtærede Minister her udtaler, at det er hans Agt at lade et af de af ham valgte Medlemmer blive en Brandassurandør.

Jeg vilde have omtalt § 4, men da Sagen skal i Udvalg, finder jeg ingen Anledning dertil. Dog vil jeg sige, at med den Smule Erfaring, man kan have ved at have iagttaget Skove, er jeg ikke ganske sikker paa, at der ikke netop ved disse Aabninger vil fremkomme en Mængde tørre Graner — det gælder navnlig Granplantager —, som vil frembyde langt mere Brandfare, end naar der ingen Aabninger er. Thi alle Vegne, hvor der er Træk i disse Skove, f. Eks., hvor to Veje støder sammen, finder man tørre og visne Graner, og de er langt mere brandfarlige, end om der ingen Aabninger var, og de stod med deres grønne Toppe. Det er et Spørgsmaal, hvori jeg ikke har tilstrækkelig Sagkundskab, men jeg ønsker det undersøgt i Udvalget.